

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2806/2024
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ПД „ВОЈВОДИНА“ доо Ново Милошево, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 34/24 од 10.06.2024. године, у седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 34/24 од 10.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 34/24 од 10.06.2024. године,

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу судска јединица у Кули П1 61/2023 од 05.12.2023. године, ставовима првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је апсолутно ништава и без правног дејства одредба под тачком II подтачке д) и тачке III, Уговора о вансудском поравнању од 27.12.2006. године, под пословним бројем ...-... закљученим између тужиоца и правног претходника туженог, и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 26.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж1 34/24 од 10.06.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојене жалба туженог и пресуда Основног суда у Врбасу судска јединица у Кули П1 61/2023 од 05.12.2023. године, преиначена тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 48.600,00 динара, до досуђеног износа од 129.600,00 динара са разликом припадајуће законске затезне камате, док је у преосталом побијаном непреиначеном делу, првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати на име трошкова другостепеног поступка износ од 26.740,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Ревизијом тужиоца се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава правноснажно решење којим је одлучено о трошковима парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима поступка као споредног потраживања, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана, нити је питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија тужиоца је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженом не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти у смислу члана 154. ЗПП нису били нужни за вођење парнице, због чега је на основу члана 165. став 1 ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**